

عنوان مقاله:

بررسی جواز بنای بر قبور بر اساس آیه ۲۱ سوره مبارکه کهف از منظر فریقین و مخالفان آن

محل انتشار:

پژوهشنامه مطالعات تطبیقی مذاهب فقهی، دوره 2، شماره 4 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

سعید مرادی کیاسرائی - دانشجوی دکتری علوم قرآن و حدیث، دانشگاه قم، قم، ایران

عزت اله مولایی نیا - دانشیار گروه علوم قرآن و حدیث، دانشگاه قم، قم، ایران

خلاصه مقاله:

از مطالب منابع تفسیری فریقین ذیل آیه ۲۱ سوره کهف، جواز ساخت بنا و بارگاه بر مزار اولیای الهی استنباط می شود. چنانکه مفسران شیعه و بیشتر مفسران اهل سنت در مورد استنباط جواز مسجدسازی بر قبور یا کنار قبور صالحان از این آیه تردید نداشته اند و بر همین مبنا، صراحتاً یا تلویحاً به جواز مسجدسازی و تبرک جستن از قبور اولیای الهی حکم داده اند. در این بین برخی با استناد به عدم دلالت این آیه و انکار برداشت جواز بنای بر قبور از آیه، با تکیه بر روایاتی چند و تمسک به برخی گزارش های تاریخی، سعی در نفی و انکار این مسئله داشته اند، اما با تحلیل دقیق تر روایات ناهی و مخالف، مشخص شد که عام نیستند و معلل به موارد خاص و مقید به همان موارد تعلیل هستند. علاوه بر آن، عدم تواتر معنوی این اخبار، مخالفت و تعارض برخی از آنها با دیگر آیات قرآن و مسلمات تاریخی، و اشکالات سندی و متنی آنها برداشت منع و حرمت بنا بر قبور از آنها را منتفی می کند. بر این اساس، ساختن حرم برای انبیا و اولیای الهی نه تنها مشروعیت دارد، بلکه از اعمال مستحب نیز به شمار رفته است. در این مقاله با توجه به اهمیت آیه ۲۱ سوره مبارکه کهف در این مسئله، دیدگاه های متفاوت و گاه متناقضی که فریقین در تفسیر و برداشت از آیه بیان کرده اند را مطرح و دلالت این آیه بر جواز بنای بر قبور را بررسی و تبیین می کنیم

کلمات کلیدی:

فریقین، اصحاب کهف، وهابیت، بنای بارگاه، تخریب قبور

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1764213>

